

Čís. 651.

Předražování (zákon ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n.).

Neoprávněné obchodování tabákem spadá pod předpisy o válečné lichvě, třebaž šlo o tabák cizozemský.

(Rozh. ze dne 19. prosince 1921, Kr I 943/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaných do rozsudku lichevního soudu při krajském soudu v Chebu ze dne 10. listopadu 1920, jímž byli stěžovatelé uznáni vinnými přečinem podle § 8 tr. zák. a § 11 čís. 4 zákona ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n.

Důvody:

Zmateční stížnosti nelze přiznati oprávnění ani, pokud se dovclává důvodu zmatku dle § 281 čís. 10 tr. ř. Provádění tohoto důvodu zmatečnosti spatřuje stížnost zřejmě v oné části svých vývodů, v níž doličuje, že při správném výkladu zákona, pokud se týče při správném podřazení skutkové podstaty lze v jednání stěžovatelů shledávati pouze přestupek důchodkový, jehož stíhání přísluší jen trestnímu soudu důchodkovému. Stížnost tedy i touto námitkou uplatňuje vlastně důvod zmatečnosti dle § 281 čís. 9 a) tr. ř. Námitka je právně bezpodstatnou, jak co do zásadního stanoviska tak i potud, pokud stížnost zdůrazňuje, že předmětem jednání stěžovatelů bylo kuřivo cizozemské. Dle rozsudkového zjištění bylo kuřivo, ohledně něhož stěžovatelé byli uznáni vinnými, jen z části původu cizozemského, kteroužto skutečnost má rozsudek na zřeteli zcela nepochybně také, mluvě později o obchodu tabákovými výrobky, tvořícími z největší části předmět státního monopolu; arci mělo tím patrně býti naznačeno, že dle názoru nalézacího soudu cizozemské kuřivo předmětem tuzemského státního monopolu není. Než názoru tomu přisvědčiti nelze; není ani nejmenší příčiny k tomu, aby s hlediska předpisů o stíhání válečné lichvy bylo rozeznáváno mezi tabákem tuzemským a cizozemským; zejména nezavdává podnětu k takovému rozeznávání zákon ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n., nanejvýš vymezení pojmu předmětu potřeby dle § 1 zákona. Ale i ono zásadní hledisko zmateční stížnosti je právně mylné. Předpisy trestního práva důchodkového (§§ 316 a 317 tr. zák. důchodkového) a § 53 předpisu pro trafikanty ze dne 10. června 1911, čís. 44.236, čís. 104 věstn. min. fin. nepřekážejí nikterak soudnímu potrestání takových jednání, která spadají pod pojem válečné lichvy, snad proto, že předmětem lichvy byl tabák či výrobky tabákové režie, tedy předměty státního monopolu. Neoprávněné obchodování tabákem je arci deliktem finančním, ježto porušuje finanční výsost státu, stává se však i trestným činem, podléhajícím právomoci obecných soudů trestních, jakmile poškozuje obecný zájem, který vyžaduje ochrany proti přílišnému využívání válečných poměrů. Činem obžalovaných byly porušeny dva různé, na sobě neodvislé právní statky, z nichž každý vyžaduje zvláštní ochrany. Porušení každého z obou podléhá samostatnému trestání, upravenému zvláštními předpisy.